

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 229

Lá thư Phong Trào

NỘI DUNG

- Lá thư Phong trào 1
- Hành trình mùa Chay (cha linh hướng Nguyễn Văn Kiên) 2
- Phép Lành Urbi et Orbi (Đức Thánh Cha Phanxicô) 4
- Chung vai tiến bước (Phương Vy) 7
- Những bước chân âm thầm (Anna P.) 8
- Vài hình ảnh sinh hoạt 2020 9
- Bận tâm với Chúa (Trần Nguyễn Bình) 10
- Sám hối (Elisabeth Tiết) 11
- Bài học mùa Chay của tôi (Dọc Ngang) 12
- Buổi họp nhóm Terexa.. (Maria H L) 13
- Bàn tay (Elisabeth Nguyễn) 14
- Palanca, quan trọng của cầu nguyện (Tiến Nhật) 15
- Trò về (Trương Thị Bé Ba) 16
- Mai này.. (K7) 16

“Người đã yêu thương họ đến cùng” (Gioan 13,1)

Nhà đại danh họa Leonardo da Vinci sinh năm 1452 tại Anchiano (Firenze, Ý Đại Lợi) và qua đời năm 1519 tại Amboise (Pháp), còn lưu lại cho hậu thế những tác phẩm như Mona Lisa, Bức Ảnh Tiệc Ly... vô giá, tuyệt vời.

Tìm người mẫu cho tác phẩm hội họa “Bức Ảnh Tiệc” Ly bất hủ, ông phải đi tìm một khuôn mặt tương xứng khuôn mặt thánh thiện của Chúa Giêsu... Ông vào các thánh đường và ông gặp được người thanh niên trẻ, thánh thiện, hiền lành mà ông nghĩ gần giống khuôn mặt của Chúa.

Ảnh Chúa Giêsu, họa sĩ Vinci đã hoàn thành, ông dành thời gian dài thực hiện khuôn mặt 11 tông đồ; chỉ khuôn mặt Giuda, ông chưa vẽ được. Ông lại lên đường tìm người mẫu, các quán rượu, vũ trường, hang cùng ngõ hẻm tội ác cướp bóc... cuối cùng, ông phải tìm đến khám đường, tìm khuôn mặt một tên tội phạm, tử tù... ông tìm được và xin phép mượn tên tử tù khuôn mặt xấu xí, lừa lọc, tàn ác, dữ tợn, thật đều cang... để làm mẫu vẽ Giuda.

Bức tranh hoàn thành, tên tử tù trước khi được giao trả về ngục thất lên tiếng hỏi họa sĩ Vinci : “Nhiều năm tháng trước đây, tôi đã ngồi cho ông vẽ rồi !” Họa sĩ Vinci kinh ngạc hỏi : “Thật không ? Lúc nào ? Thật ! Thật mà ! Tôi đã ngồi làm mẫu cho ông vẽ Chúa Giêsu”. Người tử tù nhún xuống mặt đất thú nhận : Sáu năm trước, là một chàng thanh niên thánh thiện, đạo đức, thanh thoát, xứng đáng làm người mẫu vẽ Chúa Giêsu. Sáu năm trăm mình trong bùn nhơ, tội lỗi, chàng trở nên tên tử tù, độc ác, nham hiểm, biến thành gương mặt vẽ tên Giuda lừa thầy phản bạn. Tội lỗi, chính tội lỗi đã phá hủy con người từ tâm hồn thánh thiêng đến thể xác. (William Barclay, The Gospel of John, volume 1, trang 227-228).

Họa sĩ Rembrandt Harmenszoon (1606-1669), nhà danh họa và điêu khắc tài danh người Hòa Lan. Các tác phẩm nghệ thuật của ông thường được chia làm ba mảng : tranh chân dung, tranh phong cảnh và tranh minh họa. Đặc sản tranh chân dung của Rembrandt chú tâm vào chính khuôn mặt, khuôn mặt vòng ngoài được trình bày mờ ảo để rồi chuyển trọng tâm vào đôi mắt chiều sâu, biểu cảm.

“Ba Thập Giá”, bức tranh nổi tiếng nhất của danh họa Rembrandt, khi nhìn vào tác phẩm, ai ai cũng bị thu hút vào chính chủ đề : Thập giá Đức Giêsu bị đóng đinh giữa hai tên trộm cướp bất lương. Dưới chân thập giá, một đám đông quần chúng, mọi gương mặt biểu lộ hận thù oán ghét, hầu như mọi người dính líu vào việc đóng đinh Chúa Giêsu. Nhìn vào giữa đám đông, vẫn đậm nét dễ nhìn ra chính là khuôn mặt của Rembrandt. Tại sao ? Tại sao ? Lại có sự hiện diện họa sĩ Rembrandt giữa đám đại chúng cuồng nộ đả đàng sát khí. Câu trả lời duy nhất có thể đưa ra để giải thích : Rembrandt muốn thú nhận rằng chính tội lỗi mình đã đóng góp vào việc lên án và đóng đinh Chúa Giêsu trên cây thập giá.

Anh chị em Cursillistas mến, dưới cái nhìn đức tin chúng ta, Chúa Giêsu đã hạ mình xuống rửa chân cho các môn đệ, bài học khiêm nhường, yêu thương, phục vụ cho đến chết. Thầy Chí Thánh đã thiết lập Nhiệm tích Tình Yêu Thánh Thể để hiện diện giữa nhân loại : “Trước lễ Vượt Qua, Đức Giêsu biết giờ của Người đã đến giờ phải bỏ thế gian, mà về với Chúa Cha. Người vẫn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn ở thế gian và Người yêu thương họ đến cùng”. (Gioan 13,1)

Lm. Giuse Trần Anh Dũng

SINH HOẠT HÀNG THÁNG
Trường huấn luyện và Ultreya

Trong hoàn cảnh hiện tại, mọi sinh hoạt tụ tập không thể tổ chức. Ban điều hành sẽ có thông báo chính thức khi có thể.

**Cầu chúc quý anh chị
liê Phục Sinh hoan hỉ và bình an**

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

http://cursillo.free.fr
http://cursillovnau.free.fr
eMail : mduongn@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268

Hành Trình Mùa Chay :

« Hồi Tâm, Hoán Cải, Hòa Giải, Huynh Đệ và Hy Vọng »

(cha linh hướng Joseph Nguyễn Văn Kiên)

Mùa Chay là một hành trình trở về với Thiên Chúa. Hành trình 40 ngày với Đức Kitô để được tái sinh trong ngày mừng Chúa Phục Sinh. Mùa Chay, Mùa thuận tiện để hồi tâm, hoán cải, hòa giải và hy vọng.

Hồi tâm để tập trung vào suy niệm Lời Chúa. Để Chúa soi sáng tâm hồn ta, lương tâm ta, hầu nhận ra những gì làm tê liệt con người ta, tâm hồn ta ; nhận ra những gì làm ta xa lìa Chúa và tha nhân ; nhận ra những tội lỗi quen phạm.

Lời Chúa theo Thánh Mátcô tường thuật 4 người khiêng một bệnh nhân bất toại trước mặt Chúa Giêsu để xin Chúa chữa lành. Chúa biết căn nguyên của bất toại thể lý là cái bệnh của tinh thần, cái bệnh của tâm hồn : Tội Lỗi, nên Chúa muốn chữa lành tâm hồn ông, trước khi chữa bệnh bất toại. Tê liệt tâm hồn nguy hiểm hơn tê liệt thân xác, chính vì thế Ngài nói với ông : “ Hỡi Con, tội con đã được tha ”.

Hồi tâm để nhận ra thân phận mỏng dòn của ta, những yếu đuối của mình và lắng nghe lời mời gọi hối cải của Chúa. Mỗi người chúng ta nên tự hỏi : Tinh thần tôi có khỏe không ? Tâm hồn tôi có khỏe không ? Thân xác tôi có khỏe không ? Tôi có cần được chữa lành không ? Tôi có muốn được Chúa chữa lành không ?

Đức Thánh Cha Phanxicô trong sứ điệp Mùa Chay năm nay mời gọi chúng ta sống Mầu Nhiệm Vượt Qua như trọng tâm của hành trình hoán cải. Đức Thánh Cha viết : “ Lời mời gọi hoán cải là trọng tâm của thông điệp Tin Mừng, một tiến trình của mầu nhiệm Tình Yêu chân thật mời gọi ta liên hệ cởi mở và đối thoại thân tình với Chúa Kitô ” (Christus vivit 117).

Hoán cải hầu tập trung cầu nguyện để làm mới lại tương quan của ta với Chúa, nối kết lại Tình Bạn với Ngài và gắn bó thân mật hơn với Chúa.

Hoán cải để tập trung chiêm ngắm Chúa Giêsu trên Thập Giá. Đáng đã bình thân vác mọi thánh giá của nhân loại và tiến bước trên hành trình Vượt Qua từ khổ nạn, cái chết, đến Phục Sinh. Ngài đã hiến mạng Sống để cho chúng ta được sống, và sống dồi dào (Gioan 10, 10).

Chúa Kitô sáng nay ở giữa chúng ta, Ngài muốn đối thoại thân tình với mỗi người chúng ta. Ngài biết những nguồn gốc căn nguyên của những bệnh tật chúng ta đang mang. Ngài biết tại sao chúng ta mất ngủ, nhức đầu kinh niên, đau chân, nhức mắt, dạ dày bị loét, thận bị suy nhược, phổi bị sưng, tim bị nghẹt, tại sao chúng ta sợ hãi, lo lắng vu vơ, buồn tủi, mặc cảm và trầm cảm. Ngài biết không phải chỉ vì lý do thể lý, nhưng phần lớn do căn nguyên

của tâm lý, tâm linh và tâm hồn. Ngài biết mỗi người đều có một vết thương lòng gây ra những nỗi đau nội tâm làm tê liệt những tương quan với chính mình, với tha nhân và với Thiên Chúa : Vết thương bị ruồng rẫy loại trừ, vết thương bị bỏ rơi, vết thương bị nhục mạ, vết thương bị phản bội, vết thương bị đối xử bất công. Những vết thương gây ra từ cha mẹ, anh chị em, vợ chồng, thầy cô, bạn bè, bạn đồng nghiệp, gia đình, cộng đoàn, phong trào và xã hội. Vì thế chúng ta được mời gọi chăm sóc, băng bó và chữa lành các vết thương lòng qua sự hòa giải với chính mình, với tha nhân và với Thiên Chúa. Chính vì thế, Đức Thánh Cha trong Sứ Điệp Mùa Chay nhắc lại lời mời của Thánh Phaolô : “ Nhân danh Đức Kitô, chúng tôi nài xin anh chị em hãy làm hòa với Thiên Chúa ” (2 Cor 5, 20). Hòa Giải thế nào ? Đây là tiến trình của hòa giải ?

Trước hết hòa giải với chính mình :

Có cái nhìn chân thành về mình : không hoàn hảo.

Chấp nhận thân phận mỏng dòn, yếu đuối và bất toàn của mình : những thói xấu, tội lỗi.

Buông bỏ những sợ hãi, buồn tủi, mặc cảm tội lỗi, là căn nguyên của tê liệt tâm hồn và thể xác.

Đón nhận sự nâng đỡ, trợ giúp của tha nhân để gặp gỡ Chúa.

Để Chúa chữa lành nội tâm, tha thứ những lầm lỗi, tìm lại sự bình an, như liều thuốc chữa lành những bệnh về thể lý.

Xin Chúa tha nợ chúng ta, như trong kinh Lạy Cha : “ Xin tha nợ chúng con”. Tội là cái Nợ với Chúa. Chúa Giêsu đã trả Nợ cho chúng ta bằng cái chết của Ngài trên Thập Giá. Thánh Phaolô nói ai cũng có món nợ với Chúa phải trả : “ Món nợ Tình Yêu”.

Tha thứ cho chính mình. Tự chăm sóc bản thân, tinh thần và tâm hồn mình : “ Ta truyền cho con hãy trở dậy, vác chông mà về nhà ”. Chông là biểu tượng chiếc giường để nghỉ ngơi. Biểu tượng cuộc sống của mỗi người. Ráng gìn giữ sức khỏe của bạn nhé.

Kế đến là hòa giải với tha nhân :

Nhận thức vết thương lòng do họ gây ra.

Tha thứ (Nợ) cho những người đã làm tổn thương mình : “ Như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con ”. Có thể tha nhân không đón nhận sự tha thứ của mình, nhưng sự tha thứ là do tấm lòng chân thành của ta.

Làm hết cách có thể hầu nối lại tình bạn bị sút mẻ. Hòa giải đòi hỏi chấp nhận lỗi lầm của nhau và sự tha thứ của đôi bên.

Thay đổi mối quan hệ : không trốn tránh tha nhân ; khai triển xã hội tính; đối thoại chứ không đối đầu, đối chọi, đối lập.

Sau cùng là hòa giải với Thiên Chúa :

Hãy lặng thinh ngắm nhìn Chúa Giêsu trên Thập Giá. Ngài đã tha thứ cho những kẻ đóng đinh Ngài. Ngài đã thí mạng Sống để ta được sống và sống dồi dào (Gioan 10,10)

Mở lòng đón nhận Lòng Chúa Xót Thương, đón nhận những Ân Sủng (Rollo Ôn Phúc) trong Mùa Chay Thánh này. Ân phúc đầu tiên là chính cuộc sống của anh chị em được tạo dựng do Tình Yêu của Ngài.

Đón nhận ơn tha thứ của Chúa trong Bí Tích Giải Tội, cũng gọi là Bí Tích Hòa Giải.

Phong Trào đã tạo cơ hội Tĩnh Tâm hôm nay để giúp chúng ta gặp gỡ thân tình với Chúa. Vì thế trong Bí Tích Hòa Giải sáng nay, nếu chúng ta thật lòng giải bày tâm tư với Cha Giải Tội, Chúa thấy rõ lòng tin của ta, Ngài sẽ nói với ta : “ Hỡi Con, tội lỗi con được tha ”. Hãy để Chúa chữa lành Tâm Hồn ta, rồi ta sẽ được chữa lành về thể lý : “ Đức Tin của con cứu con ”.(Mátcô 5, 34). Chúa đã tha thứ cho anh chị em. Anh chị em hãy tha thứ cho nhau. Hòa giải huynh đệ để giúp nhau thăng tiến theo Linh Đạo của Phong Trào. Vậy anh chị em chúng ta phải làm gì đây ? Cùng cầu xin cho nhau được Ôn Hòa Giải, như những Tội Nhân và Bệnh Nhân được yêu thương, tha thứ và chữa lành, như những Cursillistas sống Ngày Thứ Tư trên hành trình Mùa Chay Thánh có Chúa cùng đồng hành với chúng ta để :

Điện thoại thăm hỏi các Cursillistas lâu ngày xa vắng, giúp đỡ anh chị em đau yếu.

Mở rộng vòng tay chia sẻ thời gian lắng nghe, cơm bánh cho những người nghèo đói, túng thiếu.

Tha thứ hòa giải với ai làm khổ mình.

Lắng nghe, tìm hiểu, biện phân, chọn lựa và cầu nguyện cho những đối tượng để bảo trợ họ tham dự hai khoá 39-40.

Quan tâm nâng đỡ, khích lệ anh chị em, bạn bè, thân nhân bằng lời nói, hành động bác ái chân tình.

Chấm dứt những mối tình bất chính và ngang trái đang làm mất hạnh phúc của chính mình, gia đình, và tha nhân.

Nhìn anh chị em với Con Mắt và Trái Tim Xót Thương của Chúa Giêsu.

Thưa Anh Chị Em, chúng ta cùng nhau “ một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy anh chị em ” trên Hành Trình trở về với Chúa trong Mùa Chay Thánh này. Hãy cầu xin Chúa cho nhau biết nhận ra lỗi lầm của chúng ta, hầu hòa giải với Chúa để được bình an và mang Hy Vọng cho nhau, cho Phong Trào và cho môi trường xã hội ngày nay. Trước khi thánh hóa Môi Trường, hãy để Chúa thánh hóa mình trong giây phút hồi tâm của cuộc Tĩnh Tâm Mùa Chay Thánh này. Mong thay được như thế !

CẦU NGUYỆN

Thời gian qua, ban điều hành PT được tin :

Bà Trần Thị Thanh Hà, *chị của cursillista Maria Goretti Lê Đình Thanh Vân, K23 (chồng là anh Giuse Michael Lê Đình Bửu Cam, K26) đã từ trần ngày 09/01/2020 tại Việt Nam.*

Cụ Maria Tạ Thị Chương, *thân mẫu của chị Maria An-nick (Lợi) Trương, và anh Thành, đã về nhà Chúa ngày thứ hai 10/02/2020 hưởng thọ 96 tuổi.*

Cursillista Phaolô Nguyễn Ngọc Cường (K8) *tạ thế ngày 29/01/2020 tại Pháp. Hưởng thọ 64 tuổi.*

Cursillista Martino Hoàng Quốc Thái (K12), *cũng là chồng của chị Monica Huỳnh Thị Ngọc Thuận (K9) , từ trần ngày 04/02/2020 tại Đức. Hưởng thọ 80 tuổi.*

Chị Maria Nguyễn Thị Phi (K29), *em gái của chị Lucia Nguyễn Thị Phan (K25), chồng là anh Gioan Kim Nguyễn Louis Thế Cường K26), qua đời ngày 03/02/2020 tại Việt Nam.*

Cụ Maria Lê Thị Hường, *thân mẫu của anh Pierre Dương Tôn Bảo (K20 cùng vợ là chị Maria Trương Thị Bé Ba K19) và chị Catharina Dương Ngọc Sáng (K15), đã được Chúa gọi về ngày 16/01/2020, hưởng thọ 90 tuổi.*

Cursillista Maria Trần Thị Lý (K25), *vợ của cursillista Jean-Paul Trần Ngọc Ninh (K20), mẹ của cursillista Marie Trần Thị Phước (K17), đã được Chúa gọi về ngày 01/01/2020 tại Pháp, hưởng thọ 82 tuổi.*

Chị Phanxica Dương Ngọc Nữ (K15), *tạ thế ngày 21/12/2019, hưởng thọ 65 tuổi. Chị Nữ là : vợ của anh Joseph Tổng Đỗ Hoàng (K16), mẹ của chị Marie-Thérèse Tổng Đỗ Bảo Quyên (K15), nhạc mẫu anh Pierre Dương Văn Hòa (K16), em gái của anh Pierre Dương Tôn Bảo (K20 cùng vợ là chị Maria Trương Thị Bé Ba K19), chị gái của chị Catharina Dương Ngọc Sáng (K15)*

Cursillista Maria Phạm Thị Huệ (K.2 - Pháp) *đã về với Chúa hôm 27/03/2020, hưởng thọ 94 tuổi.*

Trong niềm tin vào Chúa Phục Sinh, nguyện xin Đấng đầy Lòng Thương Xót giang tay đón các linh hồn anh chị em của chúng ta vào hưởng phúc Nước Trời.

Ủng hộ Phong Trào

AC Nguyễn Văn Chi	50,00 €
Chị Nguyễn Marie Catherine	20,00 €
Chị Mộng Hương	30,00 €
AC Trần Xuân Lâm	50,00 €
Chị Joséphine Yapagah	30,00 €
Chị Nguyễn Mộng Lan	20,00 €
Một chị ẩn danh	50,00 €
Ẩn danh	20,00 €
Chị Phạm Thị Hoa	50,00 €
AC Đức - Chi	25,00 €
Anh Nguyễn Quang Trung	75,00 €
AC Dương Tôn Bảo	50,00 €
Chị Nguyễn Thị Lan	100,00 €
Anh Hồ Văn Bá	25,00 €
Quyên góp ngày 07/03/2020	184,00 €

Phép Lành Urbi et Orbi

Rôma, 27.03.2020

Bài Trích Tin Mừng theo thánh Máccô (Mc 4:35-41)

Hôm ấy, khi chiều đến, Đức Giêsu nói với các môn đệ : “ Chúng ta sang bờ bên kia đi ! ” Bỏ đám đồng ở lại, các ông chờ Người đi, vì Người đang ở sẵn trên thuyền ; có những thuyền khác cùng theo Người. Và một trận cuồng phong nổi lên, sóng ập vào thuyền, đến nỗi thuyền đầy nước. Trong khi đó, Đức Giêsu đang ở đàng lái, dựa đầu vào chiếc gối mà ngủ. Các môn đệ đánh thức Người dậy và nói : “ Thầy ơi, chúng ta chết đến nơi rồi, Thầy chẳng lo gì sao ? ” Người thức dậy, ngắm đe gió, và truyền cho biển : “ Im đi ! Cầm đi ! ”. Gió liền tắt, và biển lặng như tờ. Rồi Người bảo các ông : “ Sao nhát thế ? Làm sao mà anh em vẫn chưa có lòng tin ? ” Các ông hoảng sợ và nói với nhau : “Vậy người này là ai, mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh ? »

Bài giảng của Đức Thánh Cha

“ **Khi chiều đến** ” (Mc 4 :35). Đoạn Tin Mừng chúng ta đã nghe được bắt đầu như thế. Từ nhiều tuần nay, dường như chiều đã buông xuống. Bóng tối dày đặc chụp xuống trên các quảng trường, các đường phố và thành phố của chúng ta ; chúng chụp xuống cuộc sống chúng ta, lấp đầy mọi thứ với một sự im lặng điếng người và một sự trống rỗng thâm, nó làm tê liệt mọi thứ khi nó đi qua : chúng ta cảm thấy điều này trong không khí, chúng ta nhận thấy nó qua các cử chỉ, qua những cái nhìn của mọi người. Chúng ta lo lắng và mất phương hướng. Như các môn đệ trong bài Tin Mừng, chúng ta bị ngỡ ngàng trước một trận bão bất ngờ và hung bạo. Chúng ta nhận thấy mình đang ở trên cùng một con thuyền, tất cả đều mong manh và mất phương hướng, nhưng đồng thời điều quan trọng và cần thiết là tất cả được kêu gọi cùng chèo chống với nhau, mỗi người đều cần an ủi người khác. Tất cả chúng ta đều ở trên con thuyền ấy. Như những môn đệ trong bài Tin Mừng đồng thanh kêu lên trong âu lo : “ Chúng ta chết mất ” (v.38), chúng ta cũng nhận thấy mình không thể tiến bước nếu mỗi người chỉ lo cho mình, nhưng phải cùng nhau.

Thật là dễ nhận ra hình ảnh của chính chúng ta trong trình thuật này. Điều khó khăn hơn là làm sao hiểu được thái độ của Chúa Giêsu. Khi các môn đệ đương nhiên hết hoảng và tuyệt vọng, thì Chúa

đang nằm ở cuối thuyền, là phần sẽ bị chìm trước tiên. Và Ngài làm gì ? Bất chấp những giao động, hối hả, Ngài vẫn say ngủ, tín thác nơi Chúa Cha - đó là lần duy nhất trong Tin Mừng, chúng ta thấy Chúa Giêsu ngủ. Khi Ngài bị đánh thức dậy, Chúa cho gió yên biển lặng, rồi nói với các môn đệ với giọng khiển trách : “ Sao nhát thế ? Anh em vẫn chưa có lòng tin sao ? ” (v.40).

Chúng ta hãy cố hiểu điều này. Điều gì bao gồm trong sự hèn tin của các môn đệ, là một thái độ trái ngược với sự tín thác của Chúa Giêsu ? Các môn đệ không ngừng tin nơi Chúa, và thực sự họ kêu cầu Ngài. Nhưng chúng ta hãy xem cách thức các môn đệ cầu khẩn Ngài : “ Thầy ơi, chúng ta chết đến nơi rồi, Thầy chẳng lo gì sao ? ” (v. 38). “ Thầy chẳng lo gì ” : họ nghĩ rằng Chúa Giêsu không đoái hoài gì đến họ, không chăm sóc cho họ. Một trong những điều làm chúng ta và các gia đình đau lòng nhất là câu : “ chẳng lo gì sao ? ”. Đó là một câu làm thương tổn và khơi dậy bão tố trong tâm hồn. Câu ấy cũng làm Chúa Giêsu tổn thương. Vì Ngài quan tâm đến chúng ta hơn bất cứ ai. Thực vậy, sau khi các môn đệ kêu cầu, Chúa đã cứu các ngài khỏi sự ngã lòng.

Bão tố phơi bày tính dễ bị thương tổn của chúng ta và vạch trần những định tín giả tạo và hời hợt trên đó chúng ta đã xây dựng những dự định, những dự án, các tập quán và ưu tiên của chúng ta. Nó cho thấy chúng ta đã khờ khạo và mù mờ trước những điều căn cơ nuôi dưỡng, nâng đỡ và ban sức

mạnh cho cuộc sống và cộng đoàn của chúng ta. Bao tổ để lộ tất cả những ý tưởng định kiến và sự lãng quên những gì nuôi dưỡng linh hồn con người ; nó làm lộ ra tất cả những toan tính gây mê chúng ta bằng những nếp nghĩ và cách hành xử được cho là “cứu” chúng ta, nhưng thực ra lại cho thấy không có khả năng quy chiếu đến những căn cội và giữ cho sống động ký ức của những người đi trước chúng ta, và vì thế đánh mất các kháng thể cần thiết để đương đầu với nghịch cảnh.

Trận bão này cũng đánh trôi cái mã bề ngoài của những định kiến chúng ta dùng để nguy trang “cái tôi” của mình, luôn lo lắng về hình ảnh của mình ; và một lần nữa, chúng ta khám phá thấy điều tốt lành là chúng ta cùng thuộc về nhau, cùng là anh chị em của nhau.

“ Sao nhất thế ? Anh em vẫn chưa có lòng tin sao ? ”. Lạy Chúa, Lời Chúa chiều tối hôm nay đánh động chúng con và có liên hệ đến tất cả chúng con. Trong thế giới mà Chúa yêu thương nhiều hơn cả chúng con yêu, chúng con lao đi rất nhanh, cảm thấy thật mạnh mẽ như thể có khả năng làm mọi sự. Ham hố lợi lộc, chúng con để cho mình bị vật chất thu hút và bị cuốn trôi trong sự vội vã. Chúng con không dừng lại trước những lời nhắc nhở của Chúa, không thức tỉnh trước những cuộc chiến và bất công trên thế giới, chúng con đã không lắng nghe tiếng kêu của những người nghèo và của trái đất đang đau yếu của chúng con. Chúng con cứ tiếp tục lao nhanh bất chấp mọi thứ, nghĩ rằng mình sẽ luôn khỏe mạnh trong một thế giới bệnh hoạn. Giờ đây, khi chúng con đang ở giữa một vùng biển động, chúng con khẩn cầu Chúa : “ Lạy Chúa, xin hãy thức dậy ! ”

“ Sao nhất thế ? Anh em vẫn chưa có lòng tin sao ? ”. Lạy Chúa, Chúa đang kêu gọi chúng con, một lời kêu gọi hãy có đức tin. Không phải chỉ tin Chúa hiện hữu cho bằng hãy đến cùng Chúa và tin thác nơi Chúa. Lời kêu gọi cấp thiết của Chúa còn vang dội mạnh mẽ hơn trong Mùa Chay này : “Hãy hoán cải ”, “ hãy hết lòng trở về cùng Ta ” (Gl 2,13). Chúa gọi chúng con nắm lấy thời điểm thử thách này như một thời khắc chọn lựa. Đây không phải là thời

điểm phán xét của Chúa, nhưng là lúc chúng con phải phân định : đó là thời điểm chọn lựa điều gì là đáng kể và điều gì là chóng qua, một thời để tách biệt điều cần thiết ra khỏi điều không cần. Đây là lúc điều chỉnh lại hành trình cuộc sống của chúng con hướng về Chúa và hướng về tha nhân. Chúng con có thể nhìn thấy bao nhiêu bạn đồng hành gương mẫu, là những người trong sợ hãi, đã phản ứng bằng cách hiến mạng sống mình. Đó là sức mạnh tác động được Thánh Linh đổ xuống và nhào nặn thành những sự hy sinh quên mình can đảm và quảng đại.

Đó là sự sống trong Thánh Linh có khả năng cứu vớt, đánh giá và biểu lộ cách thức cuộc sống của chúng ta được hình thành và nâng đỡ nhờ những người bình thường - thường khi bị quên lãng - không được nêu trong các tit lớn của các tờ báo hay tạp chí, hay trong những chương trình biểu diễn mới nhất, nhưng chắc chắn là trong những ngày này họ đang viết lên những biến cố quan trọng trong lịch sử chúng ta. Các bác sĩ, y tá, các nhân viên trong siêu thị, các nhân viên vệ sinh, những người chăm sóc, những người cung cấp các dịch vụ giao thông, các nhân viên công lực, những người thiện nguyện, các linh mục, nam nữ tu sĩ và cơ man những người khác là những người hiểu rằng không ai có thể giải thoát chỉ một mình. Đứng trước biết bao đau khổ, qua đó mức độ phát triển đích thực của các dân tộc chúng ta được đánh giá, chúng ta khám phá và cảm nghiệm lời cầu nguyện tư tế của Chúa Giêsu : “ Ước gì tất cả họ được nên một ” (Ga 17:21). Biết bao người hằng ngày thực hành kiên nhẫn và trao ban hy vọng, chú tâm không gieo rắc kinh hoàng nhưng cố vũ cho tinh thần đồng trách nhiệm. Bao nhiêu người cha, người mẹ, ông bà, và thầy cô giáo, chỉ cho các trẻ em của chúng ta, qua những cử chỉ nhỏ bé thường nhật, cách thức đương đầu và vượt thắng một cuộc khủng hoảng, bằng cách điều chỉnh các thói quen, ngược mắt lên cao và dưỡng nuôi lời cầu nguyện. Biết bao người cầu nguyện, trao ban và chuyển cầu cho thiện ích chung của tất cả mọi người. Cầu nguyện và phục vụ âm thầm : đó là những khí giới

chiến thắng của chúng ta.

“ Sao nhất thế ? Anh em vẫn chưa có lòng tin sao ? ”. Đức tin bắt đầu khi chúng ta biết mình cần đến ơn cứu độ. Chúng ta không tự mãn, chỉ một mình chúng ta sẽ chìm ngấm ; chúng ta cần Chúa như những người hải hành xưa cần đến những vì sao. Chúng ta hãy mời Chúa Giêsu bước lên những con thuyền cuộc sống của chúng ta. Hãy phó dâng cho Chúa những lo sợ của chúng ta để Ngài khuất phục chúng. Như những môn đệ chúng ta sẽ cảm nghiệm thấy rằng có Chúa ở trên thuyền, con thuyền sẽ không bị đắm. Vì đây là sức mạnh của Thiên Chúa : Ngài biến tất cả những gì xảy ra cho chúng ta, ngay cả những điều bất hạnh, thành những điều tốt lành cho chúng ta. Ngài mang lại sự thanh thản ngay giữa những bão tố của chúng ta, vì với Thiên Chúa, sự sống sẽ không bao giờ chết.

Giữa bão tố của chúng ta, Chúa hỏi chúng ta, và mời gọi chúng ta hãy tỉnh thức và thực hành tình liên đới và hy vọng có khả năng mang lại sức mạnh, sự nâng đỡ và ý nghĩa cho những giờ phút này, trong đó tất cả dường như bị chìm. Chúa thức dậy để đánh thức và hồi sinh niềm tin [vào mầu nhiệm] Phục sinh của chúng ta. Chúng ta có một chiếc neo : đó là qua thập giá của Ngài chúng ta được cứu độ. Chúng ta có một hoa tiêu : đó là qua thập giá của Ngài chúng ta được cứu chuộc. Chúng ta có một hy vọng : đó là qua thập giá của Chúa, chúng ta được chữa lành và ôm ấp để không có gì và không một ai có thể tách biệt chúng ta ra khỏi tình yêu cứu độ của Chúa. Giữa tình trạng cô lập, trong đó chúng ta đang phải chịu đựng sự thiếu vắng tình cảm trìu mến và những cuộc gặp gỡ, chịu đựng bao nhiêu mất mát, chúng ta hãy để mình một lần nữa lắng nghe lời loan báo cứu độ chúng ta : Chúa đã sống lại và Ngài sống cạnh chúng ta. Chúa kêu gọi chúng ta, từ trên thập giá của Ngài, hãy tái khám phá cuộc sống đang chờ đợi chúng ta, và hãy nhìn đến những người đang trông đợi nơi chúng ta, để củng cố, nhìn nhận và nuôi dưỡng ơn thánh đang sống trong chúng ta. Đừng dập tắt tim đèn còn ngùn khói (x Is 42 : 3) không bao giờ tàn lụi, và hãy để

cho niềm hy vọng được thắp lên.

Đón nhận thập giá Chúa có nghĩa là tìm lại can đảm để đón nhận tất cả các gian truân của thời điểm hiện nay, tạm bỏ sang một bên ước muốn quyền lực và của cải, để nhường chỗ cho tinh thần sáng tạo mà chỉ có Thánh Linh mới có khả năng khơi dậy. Điều này có nghĩa là tìm kiếm can đảm để mở ra những không gian trong đó tất cả mọi người đều thể cảm thấy được mời gọi và thực hiện những hình thức mới của lòng hiếu khách, tình huynh đệ và tình liên đới. Qua thập giá Chúa, chúng ta được cứu thoát để đón nhận hy vọng và để cho niềm hy vọng ấy củng cố và nâng đỡ tất cả các biện pháp và những con đường có thể giúp chúng ta bảo vệ chính mình và những người khác. Đón nhận Chúa để đón nhận hy vọng : đó là sức mạnh của đức tin, là điều giải thoát chúng ta khỏi sợ hãi và mang đến hy vọng cho chúng ta.

“ Sao nhất thế ? Anh em vẫn chưa có lòng tin sao ? ”

Anh chị em thân mến, từ nơi này, là nơi nhắc nhớ đức tin kiên vững của thánh Phêrô, tối hôm nay tôi muốn phó thác tất cả anh chị em cho Chúa, nhờ lời chuyển cầu của Đức Mẹ là Sức khỏe của mọi người, là Sao biển giữa bão tố. Từ những hàng cột đang ôm lấy Rôma và thế giới này, xin phúc lành của Thiên Chúa tuôn đổ trên anh chị em như một vòng tay an ủi. Lạy Chúa, xin Chúa chúc lành cho thế giới, xin ban sức khỏe cho thân xác và an ủi tâm hồn chúng con. Chúa bảo chúng con đừng sợ hãi. Nhưng niềm tin của chúng con yếu ớt, và chúng con nhất đảm. Nhưng lạy Chúa, Chúa không bỏ mặc chúng con trong bão tố. Xin Chúa lặp lại lần nữa : “Các con đừng sợ” (Mt 28 : 5). Và cùng với thánh Phêrô, “mọi âu lo, xin trút cả cho Người, vì Người chăm sóc chúng con” (x 1 Pr 5 : 7).

Trong mùa chay năm nay, tôi có dịp suy gẫm cảnh Chúa Giêsu vác thánh

giá của chính mình để đi đến nơi mà Chúa sẽ chịu đóng đinh. Thánh giá của Chúa nặng đến nỗi Chúa phải té ngã mấy lần. Quân lính đang điệu Chúa lên đồi Canvê hẳn không phải vì động lòng thương hại đến người bị kết án tử hình này mà chỉ vì bốn phạm chúng phải dẫn Người đến nơi hành sự, nên đã gọi và bắt ông Simon thành Cyrênê vác giúp cây thánh giá cho Chúa.

Như mọi kitô hữu khác, tôi cũng có thánh giá và tôi hiểu tôi phải vác thánh giá mình theo Chúa. Tôi trông cậy Chúa giúp mình vác thánh giá đó vì có những lúc tôi tưởng chừng thánh giá của mình nặng quá sức chịu được. Nhưng tôi chưa kịp than thở thì nhìn chung quanh tôi thấy nhiều người bạn, nhiều người quen, người trong Phong Trào Cursillo, mang những thánh giá còn nặng hơn thánh giá của tôi nhiều. Tôi thấy xấu hổ vì đã tưởng thánh giá của tôi to lớn lắm. Trước kia tôi nghĩ tôi khó vác thêm thánh giá nào ngoài thánh giá tôi đang vác. Tôi xin Chúa cho tôi bền đỗ trong đức tin, không than thân, trách phận và trông cậy vào ơn Chúa. Tôi cố gắng để ý xem mình giúp đỡ được việc gì lớn hay nhỏ trong khả năng có thể cho những ai Chúa đã để cho tôi gặp trong đời sống hằng ngày. Những gì vượt khả năng giới hạn của tôi thì tôi chỉ biết dâng cho Chúa, xin Ngài can thiệp và gửi phương tiện cần thiết theo ý Chúa muốn.

Trong bài giảng ngày tĩnh tâm mùa chay năm nay với PT Cursillo Paris, Cha Giuse có nói một câu đánh động tôi rất nhiều : « Chúa Giêsu đã gánh **mọi thánh giá**... ». Tôi thử tưởng tượng mọi thánh giá của nhân loại thắp nhập vào thánh giá Chúa Giêsu đang vác đi lên đồi Canvê. Sức nặng của cây thánh giá đó thật không thể tưởng tượng. Chúa Giêsu âm thầm vác nó không lời than trách và quyết chí lên đến đỉnh Canvê để yêu cho đến cùng.

Ai trong chúng ta không từng phải cưu mang, đỡ

Chung vai tiến bước

đần một người thân (cha, mẹ, vợ, chồng, con cái, anh em) trong cuộc sống, có khi

ngắn hạn, có khi dài hạn, có khi vô thời hạn. Cho dầu chúng ta thương yêu người thân đó đến đâu cũng không tránh khỏi có những lúc chúng ta cảm thấy mệt mỏi, đuối sức.

Sau một thời gian chăm sóc mẹ già ở cùng nhà, tôi gặp một chị bạn tỏ vẻ tội nghiệp và nói với tôi là tôi đã quá hy sinh để lấy quyết định giữ mẹ trong nhà để phụng dưỡng. Tôi cảm ơn chị đã lo lắng cho tôi nhưng tôi không nghĩ như chị. Chọn lựa của tôi không đáng được gọi là « hy sinh ». Đó chỉ mới gọi là « báo hiếu » cho mẹ chút đỉnh so với hy sinh cả đời của mẹ tôi đối với đàn con bầy đưa suốt bao năm tháng cho tới khi các con thành tài và thành nhân. Mẹ tôi đã vác thánh giá của bà bao nhiêu năm dài vì chồng, vì con. Đến tuổi già, chưa kịp hưởng một đời sống sung sướng thì mang mấy thứ bệnh, kể như một thánh giá khác. Người đàn bà can trường đó bây giờ không còn sức cũng như ý chí vì đã mắc bệnh lần.

Tôi không dám nhận là mình đang vác thánh giá cho mẹ. Tôi cầu nguyện xin Chúa Giêsu giúp vác thánh giá cho mẹ tôi. Con người mỏng dòn, giới hạn như tôi đâu thể tự mình có thể vác thánh giá cho người khác. Tôi chỉ xin được chung vai vào thánh giá đó để cùng bước với Chúa Giêsu và với mẹ. Trên quãng đường này, tôi mới thấm thía sức nặng của thánh giá nhưng đồng thời cũng xúc động về tình yêu hải hà của Chúa trước mọi thánh giá của mỗi con người. Xin Chúa nắm tay con, cho con cùng tiến bước với Chúa trong mọi thử thách để con luôn vững lòng cậy trông vào Ngài.

Mùa Chay 2020, Phương Vy

Không biết ông ấy có mặt từ bao giờ trong chung cư này, nhưng tôi chỉ chú ý đến ông từ mùa chay cách đây hai năm, tuổi ông độ khoảng tám mươi, đó là tôi đoán theo chiếc lưng gù, nét khắc khổ trên khuôn mặt, và hàm răng rụng gần hết của ông.

Chiều nay, từ cửa sổ căn hộ tôi ở nhìn xuống đường, thấy ông bước lững thững với cái khẩu trang che miệng, tay tuy không xách một thứ gì, nhưng dáng đi lại nặng nề lê từng bước, làm tôi nhớ lại một ngày đầu mùa dịch coronavirus này, khi vừa có lệnh mọi người phải ở trong nhà, lúc xuống đổ rác, thấy ông từ đằng xa, tôi chờ ông tới để chào hỏi vài câu, với một khoảng cách đúng quy định, ông dừng lại ứ ở đáp lời chào của tôi trong cổ họng bằng thứ

tiếng không thuộc ngôn ngữ nào của loài người biết nói. Vâng, ông là một người câm, hôm ấy không đeo khẩu trang nhưng ông lại rút trong túi ra một cái cho tôi xem, ý như muốn nói với tôi phải cẩn thận trong mùa dịch này.

Tôi chỉ được “nói chuyện” với ông vài lần như vậy từ 2 năm nay. Lần đầu tiên tôi làm quen với ông bằng cách biếu ông vài chiếc bánh ngọt. Đó là những chiếc bánh thật ngon, thật quyến rũ, mà một người bạn đã biếu tôi, nhưng vì kiêng cử không ăn nên tôi đã dành cho ông. Thú thật, bằng cách này tôi đã làm quen thêm được vài người lối xóm, (xin gửi đến bạn tôi lời cảm ơn của họ). Một ý tưởng thoáng qua đầu, ô! việc ăn kiêng cũng giúp tôi làm được điều bác ái đó chứ!. Đang trong mùa chay, lại là “mùa cách ly” của dịch coronavirus, tôi không còn cơ hội làm việc “bác ái” này nữa.

Tôi vẫn vô tư kết hợp những chuyện như vậy để gọi là làm việc bác ái, như không ít lần tôi đã liên kết việc ăn kiêng và ăn chay kiêng thịt trong menu hằng ngày của mình. Tuy nhiên trong mùa dịch này, với thời giờ nằm nhà, đọc lại bản dịch cuốn sách “Tái khám phá Đạo Công Giáo” của Matthew Kelly, tác giả đã làm tôi phải xét lại suy nghĩ của mình, ông viết: “Đây là điểm quan trọng

để nhận ra rằng lý do của việc ăn chay và ăn kiêng khác nhau biết chừng nào ! Ăn chay là bản tính hết sức tự nhiên của sự khiêm nhường, trong khi ăn kiêng thường liên kết với cái tôi, sự phù phiếm và tính tự cao tự đại. Cũng thật lý thú nhận ra rằng, nền văn hóa thể tục dần bỏ tất cả những gì là thiêng thánh, rồi chế diễu chúng bằng việc dung dưỡng tối đa những điều trái ngược, hoặc chia cắt chúng khỏi ý nghĩa và mục đích thiết thực của chúng. Ăn kiêng là hình thức thể tục của ăn chay - một thao luyện thiêng liêng cao cả. Quả thực ăn kiêng hoàn toàn thiếu đi những động cơ và lý do mạnh nhất của việc ăn chay, đó là sự hối cải, bỏ mình, khiêm nhường, làm chủ bản thân và sức mạnh tinh thần đến từ những thực hành ấy!”.

NHỮNG BƯỚC CHÂN ÂM THẦM

Cả tuần nay, không ra

khỏi nhà, tôi vẫn thường ra cửa sổ nhìn xuống đường, trong lòng tự nhiên mong ông lại đi qua nhưng không thấy. Bỗng chiều nay ông lại xuất hiện qua tầm nhìn từ cửa sổ, tôi thấy ông vẫn với những bước chân âm thầm lặng lẽ, càng âm thầm lặng lẽ hơn khi không một bóng người trên đường, một tay xách giỏ, tay cầm ổ bánh mì, thỉnh thoảng lại đặt giỏ xuống đứng một hồi lâu như nghỉ mệt, có lẽ vì chiếc giỏ nặng chằng? Lần này ông để ổ bánh mì vào giỏ, ổ bánh nằm sâu dưới đáy, tôi mới biết chiếc giỏ không đựng gì nhiều, nhưng ông có vẻ rất vất vả để mang được nó về nhà. Thấy ông cầm ổ bánh mì, một niềm vui nhẹ nhàng len lỏi vào tâm hồn tôi, vì biết đó là một trong những ổ bánh ông không phải trả tiền mỗi khi ghé vào tiệm bánh của khu chung cư này.

Lạy Chúa, trong mùa Chay Thánh này, xin cho con biết kết hợp sự hy sinh gánh tội loài người của Chúa, đã chịu đau đớn khổ nhục đến chết trên thập giá, để con biết cho đi những gì dù nhỏ bé nhất, nhưng thật sự là ý nguyện của con muốn làm đẹp lòng Chúa một cách thuần khiết nhất, đơn sơ nhất từ trái tim con.

Anna P.

Vài hình ảnh sinh hoạt năm 2020

Phong trào mừng Tết Canh Tý tại Giáo xứ Việt Nam Paris

Như hàng năm, Phong trào tổ chức tĩnh tâm mùa Chay 2020 tại nhà thờ Saint Esprit—Paris ...

... với cha Ziên giảng phòng và Thánh lễ đồng tế của các cha linh hướng hiện diện.

Bận Tâm với CHÚA

Nói theo tầm nhìn đời thường, người ta bảo « trong cái xui có cái hên ». Hiện tại không riêng gì nơi tôi đang cư ngụ mà khắp đó đây, hàng trăm quốc gia trên thế giới cuộc sống đang bị ảnh hưởng không ít trước nạn dịch virus Corona. Không chỉ sức khỏe, tính mạng bị đe dọa, mà kinh tế toàn cầu cũng đang chao đảo. Các hãng hàng không, hỏa xa, vận tải, các thương vụ, sàn hối đoái... đều lâm tình trạng suy thoái trầm trọng ! Nhiều quốc gia, chính phủ đã phải chi hàng trăm tỷ dolla để cứu vãn các hãng xưởng, công ty đang chịu ảnh hưởng của nạn dịch !

Để ngăn chặn dịch bệnh lây lan đến chóng mặt, nhiều quốc gia đã phải bắt buộc đóng cửa biên giới, việc này làm ảnh hưởng rất lớn tới nhiều thương vụ, ngành du lịch, ngành hàng không...Tiếp xúc, giao tế không thể thiếu trong sinh hoạt xã hội thường ngày, nhưng hiện tại biện pháp cấm cửa ngăn dịch lại đang phải áp dụng. Các hàng quán bắt buộc phải đóng cửa, người dân được yêu cầu không ra khỏi nhà, nếu không là trường hợp khẩn cấp.

Tại Âu châu, thời tiết đã vào xuân. Cây cối đang đâm chồi nảy lộc, nắng ấm đang tìm về. Thời tiết thật thích hợp cho những cuộc gặp gỡ, hẹn hò trên công viên, quán cà phê, thả bộ giữa các khuôn viên vào mùa hoa khoe sắc. Nhưng tất cả đã bị loại bỏ ! Hoa viên vắng bóng người thường ngoạn, các công trình chuẩn bị tốn thật nhiều công sức, tiền bạc để đón xuân cũng chìm vào tê lạnh...! Nhiều hãng xưởng chẳng dặng đưng phải cho nhân viên làm việc tại tư gia. Tưởng làm ở nhà thoải mái hơn là phải tới hãng xưởng như thường lệ, nhưng ngược lại người con trai tôi lại nhăn nhó : « Ô! ba ơi , tới hãng chỉ có một việc con phải giải quyết theo phần vụ của mình, còn ở nhà

có tới hai ba việc không tên bên cạnh công việc của hãng mà con phải hoàn thành : đang bận rộn với computer, thì con khóc đòi ăn, đòi uống, đòi chơi với nó, chuyện mà mọi khi nó có điều kiện vui chơi tại vườn trẻ, nay vườn trẻ cũng đóng cửa ! Thêm mẹ quần áo vợ dận phải giặt trong ngày...Com chiều phải nấu trước khi vợ đi làm về ! ». Những thứ BẬN TÂM do dịch Coronavirus mang tới. Đời sống bị đảo lộn tất cả.

Bình diện vật chất đã vậy, đời sống tâm linh cũng gặp những khó khăn ngoại thường : thánh đường đóng cửa, không thánh lễ, kể cả mùa chay, và tam nhật thánh... ! Trước hiện tình này, tôi liên tưởng tới những tín hữu công giáo nơi những giáo hội thâm lặng mà bách hại luôn rình rập họ, nhưng giáo hội vẫn tồn tại, hạt giống Tin Mừng vẫn âm thầm đâm chồi nảy lộc. Giữa gian truân, những tâm hồn được nung nấu bởi đức mến vẫn tìm thấy an vui. Quả như thánh Augustinô từng quả quyết « Nơi đâu có lòng mến thì không còn cảm thấy vất vả, mà dù có vất vả đi nữa thì người ta cũng thích cái vất vả đó » (Tựa

Thuật). Giữa tình yêu đời thường, người ta còn chẳng quản ngại khó khăn, thử thách : « Yêu em mấy núi anh cũng trèo, mấy sông anh cũng lội, mấy đèo anh cũng qua ! », thì BẬN TÂM với Đấng đã chẳng tiếc gì với tôi, với bạn, với chúng ta, như thánh Phaolô từng nhắc nhớ « Đức Kitô đã chết cho mọi người, để những ai đang sống không còn sống cho chính mình nữa, mà sống cho Đấng đã chết và sống lại vì mình »(2Cor.15). Đó là BẬN TÂM mà nhu cầu Tình Yêu mời gọi không thể thiếu được, phải không, thưa bạn ?

Lần nọ nhà báo Peter Seewald đã có cuộc gặp gỡ, đàm đạo với Hồng Y Joseph Ratzinger (GH. Biển Đức XVI sau này). Ông Seewald hỏi Đức Hồng Y :

« Mỗi ngày cứ phải BẬN TÂM với Chúa, như thế có

**« Nếu như bỗng
dưng không còn có
Chúa nữa thì tinh thần
tôi sẽ khó thở ».**

Hồng Y Joseph Ratzinger

nhằm chán, có mệt mỏi lắm không ?»

« **BẬN TÂM** với Chúa, đối với tôi, là một nhu cầu. Cũng như ta mỗi ngày phải thở, phải có ánh sáng, phải ăn uống, phải cần tình bạn, cần gặp gỡ một người nhất định nào đó, tất cả những cái đó là những cái không có không được cho cuộc sống. Nếu như bỗng dưng không còn có Chúa nữa thì tinh thần tôi sẽ khó thở. Vì thế, không có chuyện nhằm chán ở đây. Nhằm chán có thể xảy ra khi tôi làm một số việc đạo đức hay đọc một cuốn sách tu đức, nhưng với Chúa thì không ». (Muối Cho Đời - Joseph Ratzinger). Và ngài còn xác quyết : « **Nếu như bỗng dưng không còn có Chúa nữa thì tinh thần tôi sẽ khó thở** ».

Do vậy, **BẬN TÂM** với Chúa nơi chúng ta, những người đang ôm ấp lý tưởng chúng ta là quyết định sinh tồn, như giới y khoa đang vận dụng mọi phương cách để bảo vệ lá phổi của những nạn nhân nhiễm viruscorona. Phổi tàn thì hơi thở cũng tắt và sự sống kết liễu ! Thánh đường đóng cửa, quây quần tham dự thánh lễ như thường lệ không thể thực hiện trong hoàn cảnh hiện tại, chúng tôi đã vận dụng phương tiện truyền thông để **ĐƯỢC BẬN TÂM VỚI CHÚA** qua thánh lễ trên mạng. Những giờ kinh chiều cùng nhau quây quần bên Mẹ, Coronavirus cũng chẳng thể nào ngăn cản được những tâm hồn mà, với họ « **BẬN TÂM VỚI CHÚA là một nhu cầu** ». Những chuỗi Mân Côi qua online đã trở thành một vòng tay liên kết của con cái Mẹ, quây quần cuốn quýt dưới tà áo Hiền Mẫu, trao phó mọi buồn vui, thử thách nơi Mẹ. Giữa thử thách, có Mẹ ấp ủ chở che, và được **BẬN TÂM VỚI CHÚA**, từng ngày sống của chúng con vẫn đẹp và ý nghĩa. Tình huynh đệ được nối kết bởi Đức Mến vẫn triển nở giữa gian truân. Bởi :

« Tình Ngài ru chân con bước tới
Bận Tâm Với Chúa mỗi cảnh đời
Cảnh nào đời con Ngài vẫn đó
Chở che bao bọc chẳng buông lời ... »

(Xin chân thành cảm ơn cha Thế, các anh chị đã hy sinh tạo điều kiện, cơ hội cho tôi gặp gỡ Chúa và **ĐƯỢC BẬN TÂM** với Ngài ». Trần Nguyễn Bình) □

Trong tình trạng đặc biệt vì dịch Covid-19, chúng ta đã mừng đại lễ Phục Sinh thiếu vắng người thân, bạn hữu, cộng đoàn... Nhưng khoảng cách không gian đó chắc chắn đã và đang nối kết chúng ta đến gần nhau hơn trong niềm tín thác « Đức Kitô Tình Yêu sẽ tha thứ tội lỗi và chữa lành chúng ta trong sự Phục Sinh của Ngài, và Ngài sẽ biến sự sầu lo chết chóc của nhân loại thành niềm tin, biến đổi thống khổ của chúng ta thành hi vọng ». Với tâm tình này, Phong Trào Cursillo Việt Nam Âu Châu xin kính mến chúc quý cha, quý thầy, quý tu sĩ nam nữ, quý anh chị em cursillistas, cùng quý thân hữu xa gần một mùa Phục Sinh 2020 trong Tin-Yêu-Hi Vọng và tràn đầy Ôn Thánh Chúa.

De Colores

Sám hối

« Anh em hãy sám hối và tin vào Tin Mừng » (Mc 1,15b)

Mùa chay là thời điểm Giáo Hội nhắc nhở giáo dân Kitô hồi tâm, sám hối để chuẩn bị Lễ Vượt Qua của Chúa Giêsu. Mùa chay kéo dài 40 ngày từ thứ tư Lễ Tro đến ngày thứ bảy Tuần Thánh, là thời gian chúng ta sống lòng thương xót, chúng ta được hưởng hương thơm ngọt ngào của sự tha thứ, nếu chúng ta thực lòng hòa giải với Ngài, với chính mình và với tha nhân, thì chúng ta được hưởng niềm vui thiêng liêng sống với Ngài trong lúc khổ đau, khó khăn trong cuộc sống.

Sám hối là lắng đọng tâm hồn dưới ánh sáng Chúa Thánh Thần, để nhìn lại mình, nhận ra những lệch lạc, sai trái, trong tâm hồn, những vấp phạm làm phiền lòng người khác, những sự này xảy ra hằng ngày trong lời nói, việc làm, trong ánh mắt, trong cử chỉ v.v... Để chúng ta sửa đổi lại cho đẹp lòng Chúa bằng cách đến Tòa Hòa Giải, Ngài sẽ tha thứ qua vị linh mục đại diện Ngài ở trần gian.

Trong hành trình đi về nhà Cha, bổn phận một Cursillista, con Thiên Chúa, chúng ta phải sống cho xứng đáng với tình yêu Ngài dành cho từng người, bằng cách sống theo Lời Chúa Giêsu dạy và với huấn quyền của Hội Thánh, để được Chúa tuyên phán trong ngày chung thẩm: « **Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các người ngay từ thuở tạo thiên lập địa** » (Mt 25,24).

Lạy Chúa Cha Hằng Hữu, xin soi sáng và nâng đỡ con sống những ngày chay thánh này có chút xứng đáng với tình yêu bao la biển cả của Cha. Amen.

Elisabeth Tiét □

Bài học mùa Chay của tôi

Những tranh luận vẫn tiếp diễn trước biến chuyển khí hậu trên trái đất. Nhiều người cảnh giác rằng nếu chúng ta không thay đổi cách sống và tiêu thụ thì ảnh hưởng lớn trên môi trường sẽ đưa đến tai họa kinh khủng cho cả thế giới. Thế nhưng vẫn có các suy nghĩ khác. Dân trong những nước nghèo, thiếu phương tiện kĩ thuật chắc chắn sẽ là những nạn nhân đầu tiên của các tai họa. Còn những người khác thì sao ?

Tôi cũng như không ít người chung quanh vẫn bình chân như vại. Bởi may mắn cho tôi, được sống trong một quốc gia được gọi là tân tiến, đời sống vật chất ổn định, tôi quên đi mình đang chung sống với cộng đồng nhân loại rộng rãi mà chỉ nghĩ đến những người thân thuộc, những người quen thuộc. Vì cái « quên » đó, và vì xem ra nơi tôi sống vẫn sạch sẽ, cây cối vẫn xanh tươi, đường phố vẫn ngăn nắp, ... tôi không để ý đến những con người mà tôi chưa quen, không quen, khi họ chẳng cùng màu da, tiếng nói nhưng đang sống tại những vùng đất xa xăm, khô cằn hay lầy lội, lạnh giá hay cháy nóng, ... Và vì « quên » nên tôi vẫn an nhàn với cách sống của mình.

Có ai hỏi tôi : bạn nghĩ gì về những người vượt biển sang tị nạn châu Âu ? Đón tiếp hay không ? Phải trả lời sao khi thấy những chuyện trộm cắp bắt an ngày càng tăng trong thành phố. Nạn nhân là những người « sống tốt » như tôi, còn kẻ vi phạm thì đôi khi có gốc gác từ các thành phần vượt biển kia.

Tôi sẽ toan tính trả lời ra sao ? Chẳng ai thích mang những gì không đẹp vào nhà. Tôi cũng thế. Thôi thì đừng nhận họ vào mà phải đưa họ về xứ sở cũ. Tôi đã từng xin nhập cư và may mắn được tiếp nhận. Tôi tự hào đã không là một gánh nặng cho đất nước này, ngược lại còn tham gia chút ít vào sự phồn vinh của nó. Những người mới đến ư ? Họ đến để bòn rút, Họ đòi hỏi phải được tiếp đón. Không như tôi là kẻ đã từng phải « xin xỏ sự đón tiếp ».

Tôi quên mất là cái xứ sở cũ của họ cũng nằm dưới cùng một gầm trời với nơi tôi đang sống. Và vì thế, mỗi biến động của bên tôi đều có ảnh hưởng đến bên kia. Dù ở đâu tôi và họ cùng sống chung trong một bầu khí quyển, cùng hít thở khối dưỡng khí ngày càng bị độc hại. Chỉ khác là căn nhà tôi thì được xây dựng vững vàng, có máy sưởi, máy lạnh, lọc khí, nước sạch trong đầy đủ... Còn người kia thì sống trong những túp lều lụp xụp, nóng lạnh bụi bặm trong như ngoài., nước giếng, nước sông khi đục khi trong, khi cạn khi đầy ...

Nghĩ chút thì thấy bao nhiêu thứ mà cộng đồng nhân loại dù muốn hay không cũng « dùng chung ». Phải chăng từ thời đầu tiên của giáo hội các tông đồ, các môn đệ Chúa Kitô đã được sai đi trong ý thức sự chia sẻ đó. Thánh Phaolô đã bốn ba mảy mươi năm truyền giảng Tin Mừng. Sau này các thừa sai đã không ngại gạt bỏ hoàn toàn những sung túc riêng mà nghĩ đến niềm hạnh phúc của muôn dân, muôn loài vì tất cả là những loài thụ tạo của Thiên Chúa.

Tuy chưa dám từ khước tiện nghi riêng, tôi tự nhủ ít ra mình cần phải cởi bỏ ý nghĩ sống trong một không gian nhỏ để dám mở lòng đón nhận những anh em khác, rồi cùng sống trong không gian rộng lớn hơn.

« Căn nhà chung », theo cách nói của ĐTC Phanxicô, phải trở nên một ý thức rõ ràng cho mỗi người. Nơi rộng biên giới, nâng cao tầm nhìn là điều thật cần thiết.

Thiên Chúa, Đấng tác tạo cả vũ trụ vô biên kia nhưng lại mời gọi con người, một loài thụ tạo tiếp tục tham gia vào công trình tạo dựng của Ngài. Điều ấy nhắc ta phải sống sao cho xứng đáng sự tin tưởng tuyệt vời đó. Mong rằng căn nhà chung luôn được mọi người, trong đó có tôi, cùng chú tâm tô điểm, gia cố, làm cho ngày càng chắc hơn, đẹp hơn vì đó là một nơi nhiều loài thụ tạo được mời gọi hưởng an bình, hạnh phúc.

Bài chia sẻ này tôi khởi viết từ lâu nhưng cứ mãi lẩn quẩn không xong. Sự bất ngờ là đoạn kết được viết trong mùa chay và tuần thánh, giữa hoàn cảnh chưa bao giờ có : đó là sự cách li xã hội để tránh dịch bệnh Covid 19 lây lan.

Thật lo lắng đau buồn khi nghe tin tức mỗi ngày với biết bao nhiêu người mắc bệnh, nhiều người phải được cấp cứu, các con số không nhỏ những người thiệt mạng trên thế giới. Đã có lúc tôi chột dạ tự hỏi, sao Chúa lại không tỏ uy quyền của Ngài bằng một phép lạ nhỉ ?! Tưởng tượng cứ như xưa ông Maiseen cầm gậy phân cách nước biển Đỏ hay đập đá khai mạch nước cho dân Do Thái, nay mong Chúa cho Đức Thánh Cha dùng gậy mục tử tẩy sạch dịch bệnh. Việc đó ắt sẽ làm người Công giáo, theo Chúa được « nở mặt nở mày », và những nhóm bài xích Giáo hội, làm cho mọi dân tộc phải nể nang người Công giáo. Tôi giật mình khi nhận ra hình như mình đang chỉ muốn sự vẻ vang của người Công giáo. Hóa ra cái lòng tham danh vọng, óc phe cánh, tính thích trả đũa, hơn thua vẫn có đó, chỉ chờ chực ngoi lên. Các điều đó làm tôi quên mất gương mặt máu me đau đớn của Con Thiên Chúa. Khuôn mặt này thật khó làm tôi được nở mặt nở mày trước thiên hạ, vì thế tôi bỏ « quên » hình ảnh một Đức Kitô trên khổ giá.

« Thập Giá minh chứng Tình Yêu », tựa đề một bản thánh ca mà tôi rất thích, có câu *Ôi Thập giá là tiếng nói yêu thương vô cùng, là người bạn tin trung, là lương tâm nhân loại, là đỉnh cao dâng hiến vinh quang.*

Có người đã thốt lên rằng nạn dịch lớn này đã cho thấy khía cạnh xấu xa cũng như nét đẹp của con người. « Xấu » khi người ta nghi ngại xa lánh nhau. Người hàng xóm dễ thương trước đây nay bỗng biến thành kẻ « không được hoan nghênh » vì họ là y sĩ, làm việc có đụng chạm đến những người bệnh. « Tốt » khi người ta dám tận tụy săn sóc, giúp đỡ nhau dù biết rằng khả năng bị nhiễm lây không nhỏ, thậm chí có thể chết như cả hàng mấy chục ngàn bệnh nhân khác. Họ có cần phải nở mặt nở mày với ai không ?

Nghĩ đến đó, tôi càng tin chắc rằng Thiên Chúa có chương trình làm việc của Ngài. Loài người được Chúa mời tham gia chung sức xây dựng vũ trụ nhưng vẫn cứ loay hoay sống trong ganh tuông, hơn thua. Có lẽ vì không biết và chưa sẵn sàng lắng nghe lời dạy bảo của Thiên Chúa tự nơi sâu thẳm của tâm hồn. Tôi cầu nguyện cho các bệnh nhân có được bình an tâm hồn. Tôi mong các nhân viên y tế, những người tham gia trợ giúp trong âm thầm luôn được sự che chở của Thập Giá dâng hiến hi sinh.

Tạ ơn Chúa cho con một bài học mùa Chay năm nay.

Độc Ngang ■

Chúa nhật 01/03/2020 - cũng là chúa nhật thứ nhất mùa chay - nhóm Terexa đã họp tại tư gia anh chị Many Hùng. Hôm ấy trời mưa tầm tã và nhất là tin về virus Corona đang lây nhiễm ở Pháp đã ảnh hưởng tới hơn 100 người, nhưng các anh chị cũng đã tới họp được 15 người. Chúng tôi bắt đầu buổi họp bằng kinh cầu xin Chúa Thánh thần để Ngài ngự đến soi sáng trí lòng. Sau đó cùng nhau lần chuỗi Lòng Chúa Thương Xót cầu nguyện cho linh hồn Maria, thân mẫu của một chị nhóm viên, vừa về bên Chúa trong tháng qua, cũng như xin Chúa cho hai khóa 39 và 40 sẽ được tổ chức tại Đức vào mùa hè sắp tới sẽ có nhiều khóa sinh tham dự được thành công tốt đẹp. Nhóm Terexa phần đông là các anh chị cursillistas thuộc lớp tuổi cao niên, anh trưởng nhóm đã bước vào tuổi 80 và người trẻ nhất cũng vào tuổi xấp xỉ 70, nhưng chúng tôi đến họp nhóm với nhau hàng tháng với tình bạn trong Thầy Chí Thánh để thực hiện phương châm của PT Cursillo là "một tay nắm Chúa và một tay nắm lấy anh chị em".

Phần Học đạo chúng tôi chia sẻ Tin Mừng Đức Giêsu Kitô theo thánh Matthêu (Mt 23: 1-12). Chúa Giêsu đã lên án gay gắt các kinh sư và những người thuộc nhóm Pharisiêu vì thái độ giả hình, kiêu ngạo, hống hách, chỉ lo tìm danh lợi cho riêng mình. Lời Chúa "anh em cũng đừng để ai gọi mình là người lãnh đạo, vì anh em chỉ có một vị lãnh đạo là Đức Kitô. Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em. Ai tôn mình lên sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống, sẽ

được tôn lên". Tôi nhớ bài Tin Mừng này mỗi lần trước khi lên đường làm trợ tá. Trong trường lãnh đạo, thầy Thạch vẫn nhắc nhở các trợ tá trong khóa ba ngày, chúng ta có thể là "lãnh đạo" nhưng đó chỉ là sứ vụ được Thiên Chúa gởi trao để phục vụ cho mọi người. Cái quan trọng không là danh xưng, điểm chính yếu là dẫn thân phục vụ cho phù hợp với danh xưng và khiêm nhường là một nhân đức mà người trợ tá cần có trong khóa ba ngày.

Buổi họp nhóm Terexa tháng 03/2020

Chúng tôi cũng cùng nhau học hỏi về những nghi thức trong thánh lễ qua cuốn sách 40 câu hỏi về thánh lễ của Linh mục Vũ Thái Hoà để tái khám phá lại ý nghĩa của thánh lễ, để mỗi lần tham dự Thánh lễ sẽ hiểu rõ hơn để biết sống sâu sắc bí tích Thánh thể và được lãnh nhận những ơn Thánh bổ ích cho cuộc đời... Một mùa chay nữa lại trở về với mọi người theo chu kỳ của năm Phụng Vụ nhưng mùa chay năm nay đặc biệt khi cả thế giới đang chao đảo và hoang mang lo sợ trước sự bùng phát và lây lan của của nạn dịch Covid-19. Mùa Chay là khoảng thời gian rất quan trọng và thích hợp để mọi người tín hữu sống tinh thần chay tịnh, sám hối và làm việc bác ái để canh tân bản thân, cầu nguyện để hướng tâm hồn về với Chúa. Sắc tím của mùa chay nhắc nhở chúng ta đến Tình Yêu Thiên Chúa, một tình yêu như thánh Gioan đã khẳng định: "Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban con một người, để ai tin vào Con của Ngài thì khỏi phải chết nhưng được sống muôn đời" (Ga 3,16). Và Ngài cũng mời gọi các con hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương các con. Mỗi lần họp nhóm hay tham dự Ultreya, tôi như thấy mình sống lại ba ngày tham dự khóa Cursillo khi nhận ra Tình yêu bao la của Ngài, những ngày đó đã làm thay đổi lối sống đạo và con người tôi, và nhờ đó tôi được sống trong bình an nội tâm trước những lo âu của cuộc sống với những sự dữ đang xảy ra như hiện nay...

Nhóm chúng tôi được PT chỉ định nấu cơm cantine Giáo xứ vào chúa nhật thứ năm cuối tháng ba nên chúng tôi đã cùng nhau phân chia công tác lên thực đơn chuẩn bị. Kết thúc buổi hội nhóm, chúng tôi cùng nhau đọc kinh Lạy Cha trong niềm vui vì như được tiếp thêm nhiên liệu để đốt lên ngọn lửa Tình Yêu với Chúa và anh chị em trong Mùa Chay Thánh này.

Maria H L □

Bàn Tay

Xin cho con cảm nghiệm bàn tay Chúa đang nhào nắn tạo dựng con qua các biến cố mỗi ngày. Xin cho con biết sử dụng bàn tay mà Chúa ban tặng cho con để nâng đỡ những người xung quanh.

Tạ ơn Chúa, cho con cảm nhận được tình yêu Chúa dành cho loài người, cách riêng cho chính con, nhận biết những kỳ diệu khi Chúa tạo dựng chính con người thể lý của con và đã được Ngài thổi hơi thần khí cho linh hồn con được tháp nhập vào tính thiêng liêng của Chúa từ ngày con còn là bào thai « **Ngài đã nhào nặn ra tôi từ khi tôi còn trong lòng mẹ** » (Is5.5a).

Ngài không chỉ ban cho cơ thể con những cảm quan ở từng cặp mắt, hai lỗ mũi, hai lỗ tai và môi miệng, mà tất cả một trăm mấy chục cơ quan hoạt động nhịp nhàng, kỳ diệu thật nhiệm mầu bên trong cơ thể con người, như chiếc bình sành dễ vỡ, điển hình là chính con đây, để cho con được sống khỏe mạnh, sống vui và sống bình an trong tay Ngài. Không những thế, Ngài còn thổi Thần Khí của Ngài cho con được sống dồi dào sung mãn với thần tính của Ngài.

Chúa đã cho thân thể con có tất cả các cánh cửa của các cơ quan này để tiếp xúc với những người xung quanh, trong gia đình, trong thân tộc, trong nhóm, trong cộng đoàn nơi môi trường con đang sống, nơi xã hội con giao tiếp để xử dụng mọi thụ tạo trong trật tự mà Thiên Chúa đã ban cho nhân loại.

Bàn tay Chúa Giêsu đã gõ vào thân thể này, Ngài mời gọi con hãy mở toang tất cả các cánh cửa nghe, nhìn, nói, thính lạng, nếm, ngửi, ngửi, nghỉ để đón Chúa vào nhà con. Thật là một vinh dự, một hạnh phúc hiếm hoi, con cảm nếm được.

Bàn tay là phương thể hữu hiệu nhất để nối kết liên hệ với thế giới, chúng ta có thể mở rộng không gian chung quanh để va chạm với tất cả vạn vật hiện diện chung quanh. Có thể có những va chạm dịu dàng khi vỗ về một người đang đau khổ, và chăm sóc một người đang yếu bệnh.

Bàn tay ấy chúng ta có thể gây tổn thương cho người khác khi mình tức giận đã thương họ, một cái tát cho con mình hay một cái xô đẩy người bên cạnh trong lúc tức giận.

Bàn tay ấy cũng biểu lộ một cử chi thân thương hay lịch sự khi đưa bàn tay ra nắm lấy tay người khác. Họ có thể nhận ra tình cảm mình biểu lộ trong bàn tay đó.

Hiện giờ chúng ta thấy trong mấy tháng nay, dịch bệnh « corona vi trùng vũ hán » hoành hành khắp thế giới, chúng ta nhận ra biết bao nhiêu bàn tay đầy ân sủng của

các vị bác sĩ, y sĩ, y tá, y công, bàn tay của quý vị mục tử khoác áo nhà tu đã mặc vào chiếc áo bác sĩ để dẫn thân chữa trị cho bao nhiêu người bệnh, dù các vị ấy biết chắc chắn mình sẽ bị lây nhiễm và nhiều vị đã tử vong vì con vi trùng nhỏ bé mà dữ ác tàn phá, (02.4.2020 có 79 linh mục đã qua đời vì nạn dịch này. (Vietcatholicnew)), giết biết bao nhiêu nhân mạng vô tội, gây kinh hoàng hoảng loạn cho nhân loại, khi con số tử vong lên đến con số mấy chục ngàn. Chết chóc khắp nơi, cả trái đất hiện nay là một nghĩa trang khổng lồ !??? Thật tang thương!!!

Cùng những bàn tay ấy, chúng ta cũng nhớ đến những đôi tay phục vụ của các tài xế lái máy bay, xe lửa, xe tram, xe bus, những tiếp viên hàng không vẫn hằng ngày đưa đôi bàn tay nâng đỡ và chuyên chở mọi người trở về quê hương mình sau những ngày đi nghỉ ở khắp các quốc gia.

Bàn tay của những vị đứng đầu các quốc gia, các bộ trưởng, tỉnh trưởng đều phải vất óc ra tìm những phương pháp giúp đỡ dân và cứu dân chúng được nhanh chóng và tốt cùng lợi ích bao nhiêu có thể.

Bàn tay của Thầy Giêsu đã chạm vào mắt người mù khiến họ thấy được, chạm vào tai kẻ điếc cho họ nghe được, chạm vào quan tài khiến người chết sống lại được. Tất cả những cái chạm thần thiêng với quyền lực tình yêu tinh ròng ấy không những chỉ chữa lành cho thân xác thể lý mà còn chữa lành cả về linh hồn họ. Họ trở thành những con người tự tin, tươi vui hạnh phúc và rao truyền kỳ công mầu nhiệm mà họ nhận được.

Trong thời gian này (từ 12.2019 đến nay 02.4.2020 và còn tiếp tục không biết đến lúc nào) bàn tay của Thầy Giêsu đang chôn liệm biết bao nhân linh (trên 46.000 bốn mươi sáu ngàn. Theo Vietcatholicnew) đã tử nạn vì con vi trùng vũ hán ác độc này trên khắp mọi miền trong gần 190 quốc gia trên trái đất.

Tạ ơn Thiên Chúa Ba Ngôi. Bàn tay Thầy Giêsu đã chạm vào trái tim của những người có lòng nhân ái, chính trực với trái tim và lý trí biết rung động trước thảm cảnh đau khổ của nhân loại, những bàn tay đó, đã quảng đại hy sinh dần thân cho sinh mệnh của hàng triệu bệnh nhân, giúp cho nhân loại có niềm hy vọng mãnh liệt vào sức sống tồn tại của nhân loại trong BÀN TAY Chúa Quan Phòng.

Chúng ta hãy cầu nguyện cho tất cả những nạn nhân đã qua đời, những bàn tay và khối óc mà chúng ta vừa nhắc đến. Xin Thiên Chúa gìn giữ, ban bình an và sức khỏe cùng ơn khôn ngoan, lo liệu cho họ. Amen.

Elisabeth Nguyễn

Palanca, tầm quan trọng của cầu nguyện

Lạy Chúa xin giúp con từng bước khám phá ra tầm mức quan trọng của đức tin, đức cậy và đức mến trong việc cầu nguyện Chúa nhé! Con muốn đời con được gần Chúa và yêu mến Chúa nhiều hơn.

Vì cầu nguyện là một hành vi cậy trông, nên con cần tín thác vào Thiên Chúa hơn mọi nguồn lực và tài năng riêng của mình.

Sau nhiều lần đối diện với những sóng gió và thử thách của cuộc đời con nhận ra mình hoàn toàn bất lực, yếu đuối, tội lỗi và đầy giới hạn trong mong ước giúp đỡ những người mình yêu thương cũng như chính bản thân. Những lúc ấy con chỉ biết chạy đến cùng Chúa với niềm tin, cậy trông, phó thác. Xin Chúa cho con can đảm sống tinh thần nghèo khó của Chúa để con nhận ra quyền năng và tình yêu của Chúa trong mọi hoàn cảnh đời con. Xin cho con biết liên kết với Chúa, để cho Chúa tự do hoạt động trong con, đừng để bị dối gạt từ những giả tạo bên ngoài dẫn con tới tự cao, tự đại.

Cầu nguyện gắn kết con với Chúa

Cầu nguyện có nghĩa là trò chuyện thường xuyên và mật thiết với Thiên Chúa một cách tín thác. Tin vào tình yêu thương của Thiên Chúa dành cho con. Tín thác trọn vẹn như đứa con nhỏ bé của Ngài. Xin cho con hàng ngày luôn biết sống tâm tình cảm tạ trước ân sủng Chúa trao ban, sẵn sàng thực thi những gì Chúa muốn. Xin cho con luôn thuộc trọn về Chúa.

Thực thi bác ái qua cầu nguyện

Cầu nguyện cũng là một hành vi yêu thương dành cho tha nhân. Khi con khẩn cầu cho họ, thì hành vi yêu thương được thể hiện một cách rõ ràng và ý thức. Xin cho con thực hành đức ái đích thực. Xin giúp con nối kết với tha nhân qua cầu nguyện. Xin biến đổi con thành khí cụ bình an của Chúa, hầu qua con, người khác có thể nhìn thấy Chúa, và đời con, con đường trời vượt được thể hiện mà không

phải những giả dối, hình thức bên ngoài như thánh Phaolô cảnh cáo “Nếu không có đức ái thì tôi chẳng là gì” (1Cr 13, 1-3).

Cầu nguyện là yêu mến chính mình

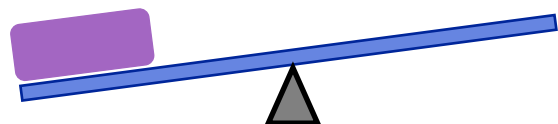
Cầu nguyện làm cho con dịu dàng, bình an, khiêm tốn, tín thác, có sức mạnh, trưởng thành trong niềm tin và chấp nhận những yếu đuối của mình, biết từ bỏ cách yêu bản thân sai lầm: ích kỷ, tự kiêu, tự đại. Đời sống cầu nguyện, gắn bó với Chúa giúp con khám phá ra con người đích thực của con, soi dẫn con nhìn ra ân huệ cao trọng được làm con Thiên Chúa. Xin cho con luôn biết nhìn ra, trân trọng, tri ân tình yêu Chúa chuyển gửi qua tha nhân trong mọi cảnh huống đời con.

Đức tin, đức cậy và đức mến có thể được thực thi trong cầu nguyện bằng thái độ tín thác đầy yêu thương trung thành với Thiên Chúa. Xin Thiên Chúa soi dẫn con trong hành động, chọn lựa, hầu thánh ý Chúa luôn thể hiện trọn vẹn nơi mọi cảnh huống đời con.

Xin Thánh Têrêxa Hài Đồng Giêsu cầu bầu và cho con trải nghiệm điều thánh nữ mình chứng:

[..] “Để dạy bảo các linh hồn, Đức Giêsu không cần sách vở hay các nhà bác học. Ngài, Thầy Dạy của mọi thầy dạy, dạy chúng ta mà không cần lời nào... Tôi đã không bao giờ nghe Ngài nói, nhưng tôi cảm nhận Ngài đang ở trong tôi mọi thời khắc, hướng dẫn và gọi hứng cho tôi làm gì hay nói gì. Đúng lúc tôi cần điều đó, tôi khám phá những luồng sáng mà trước đó tôi đã không thấy. Thường thì không phải khi tôi cầu nguyện là lúc những luồng sáng này rực rỡ nhất, nhưng đúng hơn, là ngay giữa những mối bận tâm thường nhật của tôi.” [...] (trích từ bản viết tay Ms.A trang 83v)

Tiến Nhật □

Trở Về

« Trở về bên Chúa nhân từ đầy yêu thương.
Từ đây con nguyện ước hết lòng thờ kính Cha... »

Trước khi bước vào Mùa Chay, Chúa cho ta có một cái Tết dân tộc ấm no, hạnh phúc trong không khí lạnh lẽo của mùa đông xứ người. Mùa Chay nhắc nhở chúng ta là tro bụi và sẽ trở về với bụi tro. Vốn là tro bụi nên tuần chót cuối năm (21/12/2019) và giữa tháng đầu của năm mới (15/01/2020), nghĩa là trong vòng ba tuần, mà hai người thân trong gia đình chúng tôi đã trở về tro bụi : mẹ chồng, Maria Lê Thị Hương, thọ 90 tuổi, và em chồng, Francisca Dương Ngọc Nữ, cursillista K.16, 65 tuổi. Xin anh chị em cầu cho các linh hồn sớm được hưởng nhan thánh Chúa. Xin tri ân.

Mùa Chay Thánh là mùa của ăn năn, sám hối, hãm mình, làm việc lành và cầu nguyện. Còn một tuần nữa (07/03/2020) chúng tôi hy vọng có thể tham dự ngày tĩnh tâm của PT Cursillo ở Paris, được gặp gỡ Chúa qua hình ảnh cha linh hướng để ăn năn, thống hối nhờ bí tích Hòa Giải, và qua các anh chị em cursillistas để chia sẻ những ơn lành Chúa ban. Nghe lòng phấn khởi nhưng quãng đường 600 km sao vẫn thấy xa vời vợi ! Nhưng có Chúa cùng đi, ta còn sợ chi !

Mùa Chay Thánh là mùa sám hối, của sửa lỗi, của cầu nguyện, của hy sinh, và cũng là mùa của yêu thương chan hòa. Nhất là chúng ta biết được Thiên Chúa là người Cha kiên nhẫn chờ đợi sự hoán cải nơi chúng ta. Xin Chúa dạy con luôn nhớ thi hành việc thiện, sống công bằng ngay thẳng, tập tính tốt và đón nhận những nghịch cảnh, những điều trái ý với thái độ khiêm tốn.

Sống chết là lẽ tất nhiên của con người. Chúng ta phải chết đi trong đam mê tội lỗi để được sống lại trong sự sống thiêng liêng. Nào hãy sống tốt với hiện tại. Amen.

Kính chúc quý Cha, quý Sơ, quý Thầy và các anh chị em cursillistas một Mùa Chay thánh thiện và tràn đầy Ân Sủng Chúa.

Trương Thị Bé Ba (K.19 * Bordeaux) □

PHONG TRÀO CURSILLO

Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Téi: (+33) 9 81 89 67 01

JOURNAL

Mai Này

(khi qua con đại dịch...)

Mai này

Chân bước ung dung
Như chưa từng có
Hải hùng đau thương...

Mai này

Nắng ngập nẻo đường
Chim vang tiếng hót
Vấn vương cây cảnh...

Mai này

Không khí trong lành
Cây cao tỏa bóng
Chào mừng trời xanh...

Bước vào Tam Nhật Thánh
04. 2020 *** K7

Mai này

Thôi chạy vòng quanh
Kiếm tìm hư ảo
Thanh danh, bạc tiền...

Mai này

Chỉ muốn sống hiền
Yêu nhau như cõi
Thần tiên thuở nào...

Mai này

Nhìn Chúa trên cao
Biết Ngài tuôn đổ
Dạt dào Thánh Ân !